

הספר שכתב איקי והקריאה הנכדה יצרה בלוויה de חנ'3'ה ז"ל

בתחילת ספר שמואל א', מסופר על חנה אם שמואל שמדברת מליבה, רק שפתייה נעות וקולה לא יישמע. חנצ'ה, בשנותיך האחרונות אכן דברת מליבך, שפתייך נעו וגם את קולך שמענו והבנו.

קול שליו ורגוע, ללא כל טענה וכעס ובעינייך ובמבטך ראינו רק טוב תודה והוקרה, ולעיתים רחוקות הבעת זאת במילה אחת שאמרה הכל. כל זה היה חלק קטן מחייך המלאים והסוערים שהחלו בבית עשיר ובורגני של חסידי גור בקרקוב שבו הספיקו להנחיל לך את האהבה הגדולה למוזיקה ושירה.

וכשפרצה המלחמה ואת ילדה כבת 7 השכילו הוריך ומסרוך לגויים שהעבירו אותך תמורת תשלום גבוה סכנות וגבולות רבים עד שהגעת לידי הקהילה היהודית בהונגריה. סיפרת להם את דברי הפרידה-צוואה של הוריך שתשתדלי להגיע לארץ ישראל. ואכן בדרך מפרכת וניסים גדולים ולאחר חודשים ארוכים זכית להגיע לחוף מבטחים.

התקבלת כאן ע"י קרובי משפחה באהבה רבה והשלמת את לימודיך בבתי ספר שונים ובהתאקלמות לא קלה. הצטרפת בסיום הלימודים לגרעין השביעי בטירת-צבי ומנערה עצובה וסגורה הפכת לנערה שמחה חברותית ומקובלת. וכאן החלה שירת חייך. בקולך הערב ובחיוניותך הצלחת להיפתח ולהשתלב בחברת הצברים הלא קלים.

כשהגרעין עבר לסעד המשכת בקריירה השירתית והופעת ושרת בהרבה סולואים בכל קולית או מקהלה שהיתה בסביבה. במקביל הקמת משפחה לתפארת וגם במקומות העבודה המגוונים עשית חייל. כשהיית מחסנאית ילדים רק אצלך רצו הצעירים למדוד בגדים כי אהבו את חוסר ההקפדה והגמישות של התנהלותך. בשנים הרבות שהיית

ספרנית חיכו קוראים רבים בכיליון עיניים לצאת העלון בשישי כדי להתעדכן בביקורת ובהמלצתך על ספרים. קראת המון ואהבת חברה ובילוי. התרחקת מאד מכספים וכדומה וגם כרטיס אשראי לא הסכמת להחזיק... הדבר היחידי שחיבר אותך לכסף היה התרומות הרבות לנזקקים שנהגת בהתמדה לשלוח.

המכה הקשה שנפלה עלינו ועלייך היתה נפילתו של בנו יאיר ז"ל שהשפיע רבות על מהלך חיידך. לא רצית יותר לשיר ולבלות וצחוקך המתגלגל שנשמע תמיד בכל הקיבוץ נדם.

לאחר כמה שנים ובהחלטה לא קלה אמרת לעצמך ולסביבתך דיי!!! יאיר לא היה מסכים להתנהלות כזאת!
וכך חזרת לימים שלפני. המשכת לשיר ולטייל בעולם וליהנות. כשהילדים התחתנו ונולדו נכדים השקעת את כולך
בגידולם, בסיפורים והשירים שהצלחת לטעת בהם. וגם הספקת ליהנות לא מעט מאהבתם לשירה למוזיקה
ובמיוחד לקריאה. השארת אחריך מורשת של אהבה למילה הכתובה ולשירים העבריים, לימדת אותנו איך להיות
אמא סבתא ובמיוחד רעיה ראויה אהובה ונערצת. נוחי בשלום על משכבך וימתקו לך רגבי עפרך.